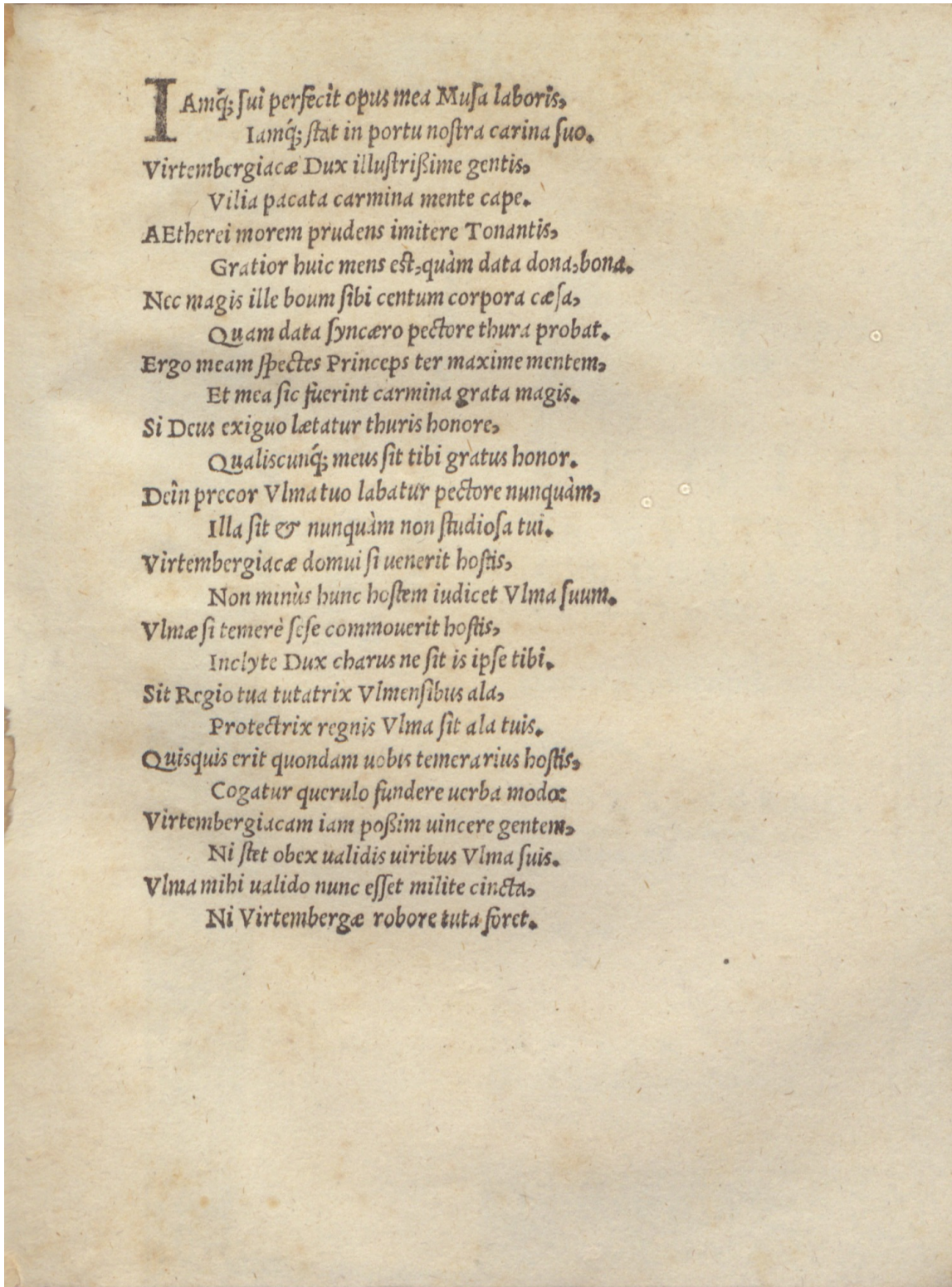

35

31

26

Iamq; sui perfecit opus mea Musa laboris,
Iamq; stat in portu nostra carina suo.
Virtembergiacæ Dux illustrissime gentis,
Vilia pacata carmina mente cape.
Ætherei morem prudens imitere Tonantis,
Gratior huic mens est, quàm data dona, bona.
Nec magis ille boum sibi centum corpora cæsa,
Quam data sincæro pectore thura probat.
Ergo meam spectes Princeps ter maxime mentem,
Et mea sic fuerint carmina grata magis.
Si Dcus exiguò lætatur thuris honore,
Qualiscunq; meus sit tibi gratus honor.
Dein precor Vlma tuo labatur pectore nunquam,
Illa sit & nunquam non studiosa tui.
Virtembergiacæ domui si uenerit hostis,
Non minus hunc hostem iudicet Vlma suum.
Vlmæ si temerè sese commouerit hostis,
Inclyte Dux charus ne sit is ipse tibi.
Sit Regio tua tutatrix Vlmensibus ala,
Protectrix regnis Vlma sit ala tuis.
Quisquis erit quondam uobis temerarius hostis,
Cogatur querulo fundere uerba modò.
Virtembergiacam iam possim uincere gentem,
Ni stet obex ualidis uiribus Vlma suis.
Vlma mihi ualido nunc esset milite cincta,
Ni Virtembergæ robore tuta foret.

Anfang